

Det lackar mot fransk jul

Julen närmar sig. Drygt en månad kvar. Vilket för mig innebär att jag snart åker hem. Det känns både roligt och sorgligt på samma gång. Det känns på sätt och vis redan som att jag är hemma och att min familj inte är så långt bort, men bristen på snö är dock en märklig syn för mig. Den här tiden på året är det redan snö på backen hemma i Luleå, men idag är det sol och nästan vindstilla i Novéant. Kylan har börjat ta sig, men det känns fortfarande som höst i jämförelse med vad jag är van vid hemma. Löven har börjat falla, frosten sprider sina kristallklara mönster över gräs och bakgårdar. Det är snart jul, men inte en glimt av snö på backen.

Franska Metz

Det snöade för någon vecka sedan, ett stillsamt snöfall mot en tung, mörkgrå himmel. Det varade i några timmar, men trots det fanns det ingen snö kvar på gatorna efteråt. Dock, verkade det räcka med ordet "snö" på vädret för att olyckorna skulle börja strömma in. Jisses, det är ju värre än i Stockholm. Självklart är de inte vana vid snö och kyla på samma sätt som vi är, men jag tror egentligen att det ligger mer i vårdslöst körande än själva vädret. Vissa, inte alla, yngre körare och även några äldre, verkar ha kommit på sina egna trafikregler.

Jul i Frankrike är väldigt stort, och jag tror att det är ännu större i Lorraine, som ligger närmare Tyskland. Julbelysningar och dekorationer finns i varje liten by, även de som har knappt hundra invånare. I Metz har man satt igång med julmarknad för hela slanten, och ett stort pariserhjul står mitt bland de små stugorna där försäljarna erbjuder mat, dryck, godis, choklad och annat. Jag och min värdmamma Denise, tog oss en tur runt pariserhjulet och blickade ut över den vackra utsikten. Däruppe kunde vi se Katedralen, Centre Pompidou och resten av den vackra staden. Vi vandrade runt marknaden och där hittade vi en rink för att åka skridskor. Jag blev förvånad över hur många unga människor som verkade helt begeistrade i att åka. Vissa som knappt kunde stå upp på sina skridskor, försökte fortfarande med ett brett leende på läpparna.

Hemma är det en sådan självklarhet att hitta ställen att åka skridskor på; antingen hemma i Antnäs på hockeyplanen, eller i Luleå på isvägen. Här fryser inte isen på vintern, åtminstone inte tillräckligt för att kunna stå på den. Därför verkar det vara extremt eftertraktat av ungdomar. Jag såg en som dessutom var duktig nog att platsa nummer ett i en skridskotävling. Han rent av dansade på isen, som om det vore vanliga skor. Helt otroligt! Själv hade man stått på näsan så fort man tagit ett steg.

När kvällen kom, gick vi till en plats där de hade en slags ljusshow. Små sagofigurer och liknande stod utplacerade i mörkret och lyste upp gångvägarna. Det var mysigt och de var inte bara barn som blev överförtjusta, utan även vuxna flockades för att gå runt och titta. Gunghästar, karameller och små nissar lyste upp mörkret i olika färger och det kändes magiskt att gå runt den lilla utställningen.

Tyska Trier

Några dagar tidigare befann jag mig i Trier, Tyskland. Tillsammans med Yannick och hans familj. De har redan varit oerhört snälla och tagit med mig på massa äventyr, de tog med mig till Luxemburg, bland annat. Det var min andra tur till Tyskland. En gång har jag varit över gränsen med familjen Ulbrich och handlat mat, men den här gången, tog jag mig ända in till en tysk stad. Trier är den äldsta staden i Tyskland och grundades av den romerska kejsaren Augustus, vilket gjorde det hela ännu roligare. Överallt i Trier kan man se ruiner, murar och gamla monument från romartiden.

Under dagen vi var i Trier, besökte vi bland annat kyrkan, Porta Nigra, och katedralen. Sedan vandrade vi genom julmarknaden och det var så himla mysigt! Nästan som att hoppa in i en julfilm. Försäljarna har sina egna små trästugor, med juldekorationer. Hela marknaden var förgylld med dekorationer och belysning, och man kunde känna doften av mat och varma drycker vart man än gick. Solen sken och trots att det var lite kallare den dagen, kände man sig fortfarande varm inombords. Julstämningen var total och vi delade många skratt och minnen den dagen.

Svenska Antnäs

Självklart känns det lite konstigt, så här nära jul, att inte vara med min familj. Att inte få uppleva allt det här tillsammans med dem. Det här är första julen, i hela mitt liv, som jag spenderar utan min familj. Det känns tomt, och även om jag kommer ha en superhäftig julafton här i Frankrike, kommer jag verkligen att sakna den där värmen som min familj alltid ger mig. Speciellt kring jul. Jag tror att julafton hittills har varit så magisk, för att det är säsongen då mina föräldrar, min syster och resten av min familj har varit där för att förgylla den. Jag saknar doften från pappas knäck, och hur han alltid lyckas få dem helt perfekta! Mamma bakar i köket, enda gången på hela året. Hon schasar iväg mig på mitt rum för att kunna slå in julklapparna och även med dörren stängd, kan man höra prassel av presentpapper. Jag saknar att gå och nynna på julmusik tillsammans med mamma och min syster, och jag saknar det där vackra, glimtande snöfallet och hur det orangefärgade ljuset från gatulyktorna lägger blåa skuggor över gatorna och får snötäcket att tindra likt diamanter. Jag saknar till och med att se Kalle Anka klockan 3 på TV. Trots att jag sett samma avsnitt varje jul sedan dagen jag föddes.

Samtidigt spelar det ingen roll om jag firar julafton några dagar senare i år. För det är min familj som gör den dagen så speciell. Vare sig det är den riktiga julafton, eller ett annat datum. Så julafton i Frankrike kommer bli fantastisk, det är jag övertygad om och jag har blivit så omhändertagen och bortskämd, att jag knappt vet vart jag ska ta vägen. Men, det bästa av allt, är att ta med mig alla mina upplevelser, foton, minnen, och mitt förbättrade självförtroende och dela allt detta med min älskade familj.

Novéant i december 2013

Rebecca Elvelin